

TELEGRAPH COVE

NEDERLANDS

Ontdekken

1

WELKOM AAN BOORD

2

VEILIGHEIDSINFORMATIE

3

GESCHIEDENIS

4

NAAR WIE U MOET UITKIJKEN

WELKOM AAN BOORD

We willen de pracht van ons zeeleven met u delen. Maar er zit veel meer achter. We zijn bevlogen beheerders van de zee, natuurbeschermers die vanaf ons bescheiden begin orka's en bultruggen net zo hoog in het vaandel dragen als uw belevenis.

Dus als u met ons op het water bent, voelt u de hartslag van de passie die bij ieder van ons in het bloed zit. U komt te weten waarom we zoveel houden van de Salish Sea en deze walvissen; en misschien bent u, als u weer aan wal stapt, iets enthousiaster over het beschermen van ons zeeleven.

MOTORJACHT

Er zijn twee wc's aan boord, die zich op het achterdek bij de trap bevinden. Het zijn scheepstoiletten, dus ze werken iets anders dan een wc aan land.

Spoel alleen toiletpapier en ontlasting door. Geen maandverband of tampons, papieren handdoekjes, zakdoekjes of babydoekjes. Ga zitten terwijl u onze faciliteiten gebruikt. Zo houdt u het schoon voor de volgende gebruiker.

Voor het doorspelen is er een voetpedaal. Stap erop en houd het 5 seconden ingedrukt. Als u vragen hebt, kunt u die gerust stellen.

ZEEZIEKTE

Waarschuw een bemanningslid als u zich tijdens de tocht niet lekker begint te voelen. We hebben een aantal middelen waardoor u zich weer beter zult voelen. Als u weet dat u last hebt van zeeziekte, raden we u aan op de achterkant van het schip te blijven en in de frisse lucht voor een rustigere bootreis.

VEILIGHEIDSINFORMATIE EN REGELS

**ER GELDEN AAN BOORD EEN
AANTAL REGELS OM DE VEILIGHEID
VAN IEDEREEN TE VERZEKEREN**

**Zorg altijd dat u op 3 punten contact hebt
wanneer u zich op de boot verplaatst.**
De boot kan en zal onverwachte bewegingen
maken.

**Roken is overal aan boord verboden, met
inbegrip van e-sigaretten en dampen.**

Geen alcohol of drugs.
Open verpakkingen met alcoholische dranken of
drugs zijn niet toegestaan aan boord.

**Niet op de stoelen staan, niet klimmen,
rennen of springen. Behandel de boot
niet als een speeltuin.**
Geen aapjes, alleen walvissen.

1929

3

2022

TELEGRAPH COVE

Archeologen hebben vastgesteld dat de eerste inheemse bewoners al minstens 12.000 jaar geleden in deze streek leefden. Tegenwoordig wordt de streek rond Telegraph Cove bewoond door de Kwakwaka'wakw naties, waarvan ook de Namgis en Mamalilikulla deel uitmaken, evenals de Gwawaenuk natie en Kwakiutl. Het kleine historische dorp Telegraph Cove werd in 1912 gesticht rond een houtzagerij. Tegenwoordig loopt er een achthonderd meter lang houten wandelpad en aanlegsteiger rond het oude dorp. Gordie en Marilyn Graham hebben op een gegeven moment de oorspronkelijke huizen en gebouwen gerestaureerd die vandaag de dag worden gebruikt als accommodatie voor toeristen.

In Johnstone Strait vindt u het beroemde "Schuurstrand van Robson Bight". Een populatie zwaardwalvissen, bekend als de "Northern Residents" bezoekt dit gebied regelmatig in de zomer om zich te schuren aan de gladde kiezelsteentjes op het strand. In 1982 is de Robson Bight een beschermd natuureservaat geworden. Tegenwoordig heet het gebied "Robson Bight (Michael Bigg) Ecological Reserve". Het is afgesloten voor bezoekers, over land of water, om dit gevoelige habitat te behouden voor vele toekomstige generaties.

In 1970 stichtte Dr. Paul Spong op Hansoneiland, net voor de kust van Telegraph Cove, een klein onderzoekscentrum voor walvissen, OrcaLab. Met behulp van een netwerk van hydrofoons die rond het "kernhabitat" van de orka's zijn geplaatst, kan men hun bewegingen volgen. Sinds 1994 runt OrcaLab een station voor video-monitoring op Cracroft Point in de Johnstone Strait waarmee oppervlakte- en onderwaterbeelden van orka's en ander oceaandieren in de buurt kunnen worden verzameld.

In 2002 werd ook het Interpretatiecentrum voor walvissen (Whale Interpretive Center, WIC) opgericht. Gordie en Leo Tureczek hebben een oud pakhuis aan de kade afgebroken en er een vrij groot geel bouwwerk van cederhout opgetrokken om geconserveerde skeletten van vele zeezoogdieren uit dit gebied ten toon te stellen. Het pronkstuk is een vinvis skelet van 20 meter lang, dat geschonken werd door Jim Borrowman.

In Alert Bay, precies aan de overkant van het water, staat de grootste totempaal ter wereld en daar ligt de hoofdstad van de Namgis natie. In het culturele centrum U'mista in Alert Bay wordt de geschiedenis van de inheemse volken van Noord-Vancouvereiland uitgebreid toegelicht.

NAAR WIE U MOET UITKIJKEN

4

1 ZWAARDWALVIS / ORKA: *Orcinus orca*

Twee soorten zwaardwalvissen komen regelmatig voor in het zeegebied van British Columbia. De Northern Resident visetende zwaardwalvissen worden vaak gespot rond Noord-Vancouvereiland. Resident zwaardwalvissen scholen samen in kustlocaties tijdens de zomer en herfst om de zalm te onderscheppen die naar de rivieren trekken waar ze kuitschieten. Northern Residents worden vaak aangetroffen in Johnstone Strait, een aangewezen kritiek habitat voor deze populatie. Hoewel de Residents zes soorten zalm eten, is de chinookzalm (de grootste zalmsoort) hun voorkeursprooi. Ze gebruiken echolocatie om hun prooi te vinden. Ze communiceren door middel van een verscheidenheid aan klikken, fluittonen en pulserende roepen. Ze maken vaak meer geluiden dan de zoogdieretende zwaardwalvispopulatie die Biggs of Transients genoemd worden. Leden van matrilineaire troepen (familiegroepen) Residents reizen samen en gaan zelden meer dan een paar kilometer of gedurende meer dan een paar uur uit elkaar. Matrilineaire troepen reizen vaak in het gezelschap van andere aanverwante familiegroepen. Matrilineaire troepen die het grootste deel van hun tijd samen doorbrengen worden scholen genoemd.

Biggs (Transient) zoogdieretende zwaardwalvissen komen het hele jaar voor in dit gebied. Er is vastgesteld dat ze zich voeden met acht verschillende soorten zeezoogdieren, waaronder bruinvissen, zeehonden, zeeleeuwen en dolfinen. Zij worden meestal gezien in kleinere groepen van twee tot zes en maken niet zo vaak geluid, aangezien ze geen aandacht willen trekken bij het jagen op hun prooi.

Het leefgebied van de Biggs is uitgestrekt en hun verspreiding wijzigt enigszins afhankelijk van het seizoen. Deze populatie spreidt zich uit vanaf de kustwateren in British Columbia tot aan Glacier Bay in Alaska en tot aan Oregon. De familiegroepen van de Biggs hebben niet zo'n hechte structuur; soms scheiden vrouwtjes zich af van hun matrilineaire troep nadat ze zelf gejongd hebben, voordat ze een nieuwe familiegroep vormen.

1

2 BULTRUG: *Megaptera novaeangliae*

Bultruggen zijn echte trekkers die zich seizoensgebonden verplaatsen tussen de voedselgebieden met productief koud water (British Columbia) in de zomer en hun voortplantingsgebieden in tropische wateren (Mexico of Hawaï) in de winter. De migratie van de bultruggen is een van de langste van alle zoogdieren. Het record is de trek van een walvis van 18.000 km heen en weer. Naarmate de populatie zich herstelt van de uitputting door de walvisjacht, beginnen deze walvissen opnieuw vele gebieden te bevolken waar ze eerder ook veel voorkwamen. Bultruggen zijn bekend als “slok-eters” die zich met open bek op scholen met prooi storten. Bultruggen voeden zich voornamelijk met krill en jonge Pacifische haring. Vroeger werd er voornamelijk op bultruggen gejaagd voor de blubber, die werd gebruikt om olieproducten te maken. Tegen het midden van de twintigste eeuw was er geen bultrug meer over in deze binnenwateren. Nu zijn er honderden bultruggen gespot in de Salish Sea en de wateren langs de kust van British Columbia. Meer dan 1000 individuele bultruggen zijn gespot langs de kust van B.C., een fenomeen dat de “Comeback van de bultrug” wordt genoemd. De bultruggen die zich in de zomer voeden in de wateren van British Columbia gebruiken een aantal verschillende jachtmethoden die per gebied verschillen. Zo is er het “jagen met een val” (“trap-feeding”) bij Noord-Vancouvereiland, wat bij geen enkele andere populatie bultruggen is vastgesteld, en “jagen met een bubbelnet” (bubble-net feeding) aan de centrale kust.

3 DALLS DOLFIJN: *Phocoenoides dalli*

Deze soort dolfijn is vernoemd naar de Amerikaanse naturalist William Healey Dall. Dalls dolfijn kan gedurende het hele jaar overal in de wateren van British Columbia worden gevonden, in groepen met een gemiddelde grootte van 2-10 dieren. De dolfijnen voeden zich met een verscheidenheid aan scholenvormende vissen zoals Pacifische haring.

De Dalls dolfijn is een van de snelste walvisachtigen (voor kortdurende sprints) en snelt de Biggs/Transient zwaardwalvissen voorbij in de helft van de achtervolgingen die onderzoekers in British Columbia hebben geobserveerd. Dalls dolfijnen herkennen de verschillen tussen de Resident en Biggs/Transient zwaardwalvis-ecotypen en reageren heel anders op de een en de ander.

4 WITGESTREEPTE DOLFIJN:

Lagenorhynchus obliquidens

Witgestreepte dolfijnen, die meestal gespot worden in groepen van 10 tot 200, leven meestal in gebieden met koud water. Ze zijn een van de meest voorkomende walvisachtigen in de noordelijke Stille Oceaan. De witgestreepte dolfijn is een snelzwemmende, energieke en sociale soort. Ze staan bekend om hun acrobatische toeren, waarbij ze soms radslagen maken, met hun staart klappen of op hun buik in het water vallen. Als ze snel zwemmen, doen ze vaak 'dolfijnsprongen' en je ziet ze vaak helemaal uit het water springen als ze naar boven komen om te ademen. Ze zijn opportunistische eters en jagen op meer dan 60 soorten vis en 20 soorten koppotigen.

5 GEWONE ZEEHOND: *Phoca vitulina*

Gewone zeehonden kun je in alle kustgebieden van British Columbia vinden. Gewone zeehonden worden meestal minder dan 20 km van de kust gezien, maar soms worden ze wel 100 km van de kust gespot! Gewone zeehonden zijn algemene eters, die zich voeden met de prooi die het meest voorhanden en gemakkelijkst te vangen is in een bepaald seizoen of een bepaalde streek. De voorkeursprooi is echter scholenvormende vis van gemiddelde grootte. Pijlintvissen, octopussen en garnalen worden het vaakst gegeten. Gewone zeehonden verzamelen zich op rustplaatsen of grote rotsachtige plaatsen in groepen met mannetjes en vrouwtjes, variërend in grootte van een paar tot honderden zeehonden. In deze provincie zijn er bijna 1400 rustplaatsen gevonden.

6 **STELLERZEELEEUW:** *Eumetopias jubatus*

Stellerzeeleeuwen zijn de grootste oorrobben ter wereld. Volwassen mannetjes worden 2-3 keer zo groot als vrouwtjes en krijgen een dikke nek en manen als ze ouder worden. Stellerzeeleeuwen zijn geen trekdieren, maar afzonderlijke dieren kunnen aardig ver reizen vanaf de voortplantingsgronden. De eerste volwassen mannetjes komen begin mei aan bij de kolonieplaatsen, waar ze territoria veroveren van ongeveer 200 vierkante meter. De polygame zeeleeuwenmannetjes vechten voor ruimte in de kolonie en paren met meerdere vrouwtjes. Stellerzeeleeuwen voeden zich met meer dan 50 verschillende soorten vis en ongewervelde dieren. In British Columbia omvat de prooi onder andere Pacifische haring, heek, zandspiering, *Squalus suckleyi* (vis uit de doornhaafamilie), Chileense pelser en zalm. Zalm vormt ongeveer 10% van hun voedsel.

7 **ZEEOTTER:** *Enhydra lutris*

De zeeotter brengt van alle marterachtigen de meeste tijd door in het water. Het lichaam van de zeeotter is helemaal bedekt met een dikke vacht, behalve de ogen, neus, de zookussentjes en kleine oorschelpen. Zeeotters worden vaak verward met de Noord-Amerikaanse otters of rivierotters. Noord-Amerikaanse otters zijn echter veel kleiner, met een lange staart. Ze zwemmen meestal op hun buik, terwijl zeeotters op hun rug drijven. Zeeotters rusten over het algemeen uit in groepen, in het Engels 'rafts' (vlotten) genoemd, op het water. Zeeotters zijn door de jacht in de 18e en 19e eeuw in veel gebieden uitgestorven, maar nadat ze beschermd werden in 1911 begonnen de populaties zich weer uit te breiden. In de jaren 70 van de vorige eeuw zijn er zeeotters uit Alaska op andere plaatsen uitgezet, waardoor de zeeotters ook opnieuw zijn geïntroduceerd aan deze kust. Zeeotters zijn zeldzaam in zuidelijk British Columbia, maar ze komen wel steeds meer terug.

8 AMERIKAANSE ZEEAREND:

Haliaeetus leucocephalus

De Amerikaanse zeearend wordt ook wel witkopzeearend genoemd, omdat hij een witte kop heeft. De volwassen zeearend is bijna helemaal bruin, met een witte kop en staartveer.

De Amerikaanse zeearend is een opportunistische eter die zich voornamelijk in leven houdt met vis, die hij na een duikvlucht uit het water grijpt met zijn scherpe klauwen. Jonge zeearenden zijn lichtgrijs en donzig wanneer ze uit het ei komen. Zeearenden bouwen het grootste nest van alle Noord-Amerikaanse vogels en het grootste nest in een boom van alle diersoorten. Het kan wel een ton wegen. De vogels worden geslachtsrijp als ze vier tot vijf jaar oud zijn. De veren op hun kop en in hun staart worden ook pas wit wanneer ze ongeveer vier tot vijf jaar oud zijn. De Amerikaanse zeearend is de enige arend die alleen in Noord-Amerika voorkomt. Ze staan aan de top van de voedselketen en hebben weinig natuurlijke vijanden. De twee geslachten hebben hetzelfde verendek, maar vrouwtjes zijn ongeveer 25 procent groter dan mannetjes. De gele snavel is groot en gekromd. Het verendek van een onvolwassen Amerikaanse zeearend is bruin met witte vlekken. Het grootste deel van de Canadese populatie van Amerikaanse zeearenden is te vinden langs de Stille-Oceaan kust van British Columbia.

DR. MICHAEL BIGG

Dr. Michael Bigg, een zeebioloog uit Duncan, staat bekend als de grondlegger van het moderne onderzoek naar zwaardwalvissen. Uit een onderzoek van 2010 bleek dat het zoogdieretende ecotype zwaardwalvissen (Biggs/Transients) zo'n 70.000 jaar geleden begon af te wijken van andere ecotypen, veel eerder dan eerst werd verondersteld. Op basis van deze genetische resultaten, stelden de onderzoekers (Morin et al.) voor dat deze zoogdieretende populatie zwaardwalvissen moet worden erkend als een aparte soort. Het was daarom een logische stap om de soort als eerbetoon te vernoemen naar de hooggewaardeerde Dr. Michael Bigg. Het baanbrekende identificatie-onderzoek van Dr. Bigg in het noordwesten van de Stille Oceaan in de jaren 70 en 80 van de vorige eeuw toonde aan dat zwaardwalvissen afzonderlijke populaties hebben, met minimumaantallen binnen deze populaties en uiteindelijk dat deze populaties elk een verschillende cultuur hebben.

Telegraph Cove

24 Boardwalk, Telegraph Cove, BC, V0N 3J0

Duurzaamheid is de sleutel voor het succes van onze onderneming. Wij informeren onze gasten over het belang van het beschermen van de leefomgeving van deze dieren en over de bijdrage die het veilig en verantwoordelijk walvissen kijken kan leveren aan de duurzaamheid in deze wateren.

Prince of Whales schenkt minimaal 1% van zijn jaarlijkse omzet aan plaatselijke natuurbehoudsinitiatieven.

Prince of Whales is een erkende klimaatpositieve onderneming voor zeesafari's, die onze voortdurende inzet voor duurzaamheid uitdraagt.

#princeofwhales

BOEK NU